Nº. 16. Aº. 1837.

DONDERDAG DEN 23sten FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

WET *van den 17 Februarij 1837, houdende octrooi verleend aan FRANCIS HOARD, voor het invoeren van een werktuig om Trenzen en Kanalen te graven en uit te diepen.*

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal de persoon van FRANCIS HOARD, zich bij requeste aan Ons heeft vervoegd, verzoekende het uitsluitend voorregt te mogen bekomen, om zeker door hem uitgevonden werktuig, geschikt om Kanalen en zoogenaamde Trenzen te graven en uit te diepen, alhier in te voeren, en in werking te brengen.

ZOO IS HET, dat Wij, den Kolonialen Raad gehoord, in deszelfs Vergaderingen van 10 October 1836 en 31 Januarij dezes jaars.

En willende zooveel doenlijk door gepaste aanmoedigingen den landbouw bevorderen.

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL 1.

Aan FRANCIS HOARD, zijne erven of regtverkrijgenden wordt mits deze het uitsluitend voorregt toegekend en gewaarborgd voor den tijd van *veertien* achtereenvolgende jaren, om het door hem bovenbedoeld uitgevonden werktuig ten dienste van den landbouw in deze Kolonie en onderhoorige districten in te voeren en in werking te brengen.

ART. 2.

Deze vergunning zal gerekend worden een aanvang te nemen, met den dag, waarop hetzelve werktuig binnen de limiten dezer Kolonie in werking zal zijn gebragt; waarvan door hem FRANCIS HOARD, zijne erven, regtverkrijgenden of gecommitteerden, aan Ons kennis zal worden gegeven, ten einde zulks door middel van de Koloniale Dagbladen worde bekend gemaakt; met bepaling voorts, dat de in werking brenging van dat werktuig, binnen den tijd van *achttien* maanden, van de afkondiging dezer te rekenen, moeten worden geëffectueerd, op poene van vervallen te worden verklaard van al de voorregten bij deze verleend.

ART. 3.

Het zal hem FRANCIS HOARD, zijne erven, regtverkrijgenden of gecommitteerden vrijstaan, om hetzelve werktuig of een gedeelte daarvan, aan te wenden tot het graven en delven van Kanalen en Trenzen, die uit te diepen, op te halen en te zuiveren, als ook tot alle andere voordeelige eindens, als waarvoor hetzelve werktuig aanwendbaar is of waarop het toegepast kan worden.

ART. 4.

Aan alle en een iegelijk, wordt het verboden, het voorschreven werktuig of eenig gedeelte daarvan in te voeren, na te maken, te verkoopen of op eenige andere wijze aan te wenden, als met toestemming of vergunning van genoemden FRANCIS HOARD, zijne erven, regtverkrijgenden of gecommitteerden.

ART. 5.

Al degenen, welke bevonden zullen worden in contraventie met het voorgaand artikel te hebben gehandeld, en alzoo inbreuk te hebben gemaakt op de voorregten bij deze aan FRANCIS HOARD verleend, zullen veroordeeld worden in eene schadeloosstelling van *Tien Duizend Gulden*, ten behoeve van hem FRANCIS HOARD, zijne erven of regtverkrijgenden.

ART. 6.

De jurisdictie ter handhaving der bepalingen voorkomende in deze verordening, wordt opgedragen aan de Commissie uit het Geregtshof te *Suriname* tot de Kleine Zaken, behoudens reauditie aan hetzelve Geregtshof.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 17 Februarij 1837, het vier en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 20 Februarij 1837.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 20 *Februarij* 1837.

Alzoo DIRK CONSTANTIJN VAN BEULINGEN, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om bij anticipatie van den gebruikelijken termijn van aankondiging, te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor de Slavin *Philippa*; hem in eigendom toebehoorende:

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *acht* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO *den* 20 *Februarij* 1837.

Bij resolutie van heden, Nº. 185, is door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bepaald, dat de Heer Mr. J. C. PALTHE WESENHAGEN, op heden zijne functien als *Substituut van den Procureur Generaal* zal aanvaarden, en is wijders dien ten gevolge de provisioneele qualificatie op den Eersten Adsistent ten Burele van den Procureur Generaal CHs. LION ARONS, om als Commissaris van Policie te fungeren, ingetrokken.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertissementen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten dezer, de Nederlandsche Sloep *de Gezaghebber Van Romondt*, Kapt. ENGLE HEIJLIGER, van St. Martin, en laatstelijk van St. Eustatius, hebbende 13 dagen reis; Passagiers: de Heeren WILLEM HENDRIK DU CLOUX en DAVID NESBEL JR.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Dolphijn*, Kapt. ELLART, van Saramacca, hebbende een dag reis.

☞ Den 12 Januarij, is te *Curaçao* gearriveerd: Z. M. Brik van Oorlog *WINDHOND*, Kapt. Luitenant ter Zee J. F. KIST, van hier.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Curaçaosche Courant van den 14 Jannarij jl.)

(Vervolg en Slot van ons vorig No.)

Sanmartanen! — De ligging van uw land stelt U bloot aan de belediging eener zeemagt. En zoudt gij toestaan, dat een invallende Engelschman uwe oevers ongestraft betrade? Neen, uwe dapperheid is te zeer bevestigd door duizende daden van roem tegen veel meer geduchte vijanden. Staat op om uwe wapens gereed te maken, stookt in uwe aderen het heilige vuur der Columbianen aan om de aan het vaderland gedane belediging te wreken; maar rigt U op met matigheid, welke het kenmerk is der braven, en houdt steeds voor oogen, dat gij U niet moet veroorloven zelfs de minste slechte uitdrukking jegens de goede Engelschen en de andere vreemdelingen, die hunne belangen met de onze vereenigd hebben.

Granadianen! — Mij verlatende op den moed der inwoners dezer provintie, zoo durf ik verzekeren, dat indien onverhoopt de kreet des oorlogs mogt geheven worden, het stoute Albion op deze oevers het onderspit delven en leeren zal de regten eens vrijen volks te eerbiedigen.

Engelschen! — De overwinnaars van den fieren Iberischen Leeuw verontrusten zich niet voor de sprongen van de zeepaarden.

Santa Marta den 21 December 1836.

JOSE MANUEL DEL GORDO.

In de buitengewone Courant van den 8 December worden de voornaamste documenten over het geschil medegedeeld, ten einde het volk van Nieuw Granada met de onderhandelingen en de vorderingen van het Engelsche gouvernement bekend te maken en den algemeenen bijstand ter eere van de republiek interoepen.

De mededeelingen over en weder zijn te langwijlig om in derzelver geheel in onze Courant te worden overgenomen, wij kunnen slechts derzelver

korten inhoud, met de vorderingen van het Engelsche gouvernement en het antwoord van het gouvernement van Nieuw Granada overnemen, welke ook het belangrijkste gedeelte van dezelven uitmaken.

Uit de nota aan Lord PALMERSTON van den Minister voor de buitenlandsche Zaken van Nieuw Granada, gedagteekend den 26 Augustus 1836, blijkt: dat zeker JOSEPH RUSSEL, een handwerksman, die bij het overlijden van den britschen Konsul MAC GREGOR, provisioneel belast werd met het britsche konsulaat te Panama, zich niet ontzien had gewapenderhand een burger van Nieuw Granada met name JUSTO PAREDES, bij avond, op straat aantevallen, terwijl deze met zijne echtgenoote uit eene wandeling ging, en te wonden. De regterlijke magt begon op den 2 Januarij 1836 kennis van de zaak te nemen zoo tegen RUSSEL als tegen den Alcalde DIEZ, die bij de in hechtenisneming van RUSSEL hem aan het hoofd had gewond,

Ten gevolge dezer verwonding werd RUSSEL niet in de publieke gevangenis opgesloten, maar ter zijnen huize gebragt en aldaar door eene schildwacht bewaakt. De deuren en vensters van het konsulaat werden verzegeld. Naderhand is hij door de regtbank ter eerster instantie tot eene detentie van 6 jaren gecondemneerd, en DIEZ werd vrij gesproken op grond, dat hij niet moedwillig RUSSEL verwond had; maar dat zulks bij toeval in de uitvoering van zijnen pligt had plaats gehad.

Intusschen kwam de Heer THOMAS TURNER te Panama aan om des konsuls plaats te vervullen. Deze trok zich dadelijk de zaak aan, eischtte de vrijstelling van RUSSEL en zond onverwijld eene depeche aan den konsul generaal van Groot-Brittanje residerende te Bogota. Deze deed zich ook hooren en eischtte op zijne beurt de vrijstelling van RUSSEL; doch het gouvernement kon daartoe geene bevelen geven, om dat de zaak vóór het Geregtshof van het departement van Magdalena in beroep hangende was,

Na al deze vruchtelooze reclames kwam eindelijk eene nota der legatie van Z. B. Majesteit aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken van Nieuw Granada om van wege Lord PALMERSTON van het gouvernement van Nieuw Granada voldoening te eischen voor de belediging, welke Groot-Brittanje is aangedaan geworden, en eene vergoeding aan den Heer RUSSEL voor de mishandelingen, welke hij ondergaan heeft. Te dien einde vermeende het gouvernement van Z. B. M. te mogen eischen:

1. De onverwijlde lijke in vrijheidstelling van den Heer RUSSEL,

2. De afzetting der gezagvoerders, die zich in deze zaak slecht hebben gedragen.

3. Het weder openen van het britsche konsulaat en het terug geven van de archiven en zegels, tot dit konsulaat behoorende. Deze heropening moet geschieden aan Z. M. konsul met de vereischte plegtigheden en op eene de meest publieke en eerbiedwaardige wijze, gevende ter zelver tijd aan Z. M. eene volkomene en volledige genoegdoening.

En 4. Aan den Heer RUSSEL te betalen eene som van duizend ponden sterling als schadevergoeding voor de door hem geledene wrede mishandeling.

De konsul TURNER ontving ter zelfder tijd den last van de legatie om onverwijl de volvoering van de eerste en derde voorwaarden te vorderen, te kennen gevende, dat het hooge gouvernement aan de gezaghebbers te Panama dadelijk de noodige bevelen moet zenden om aan al de voorwaarden te voldoen; en dat de vlootvoogd van Z. M. schepen op de station in de West-Indiën onderrigt is geworden om de depeche van den Heer TURNER door een oorlogschip te laten bezorgen, en dat hetzelve vóór Panama moest blijven kruizen, tot dat deszelfs kommandant van den konsul TURNER den uitslag zijner verrigting zal vernomen hebben,

Bij de nota van Lord PALMERSTON aan den konsul generaal te Bogota wordt nog de bedreiging gevoegd: dat Sir ROBERT HALKET, Britsche Admiraal in de West-Indiën orders had bekomen om op de meest doelmatige wijze te handelen, ten einde de vervulling dier voorwaarden te erlangen. — Eene dergelijke order is gegeven geworden aan de kommandanten van Z. M. schepen in de Zuid Zee,

BUITENLANDSCHE NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 20 December.

Een der Duitsche dagbladen behelst den volgenden brief uit Londen, van den 8sten dezer:

„Er hebben in de laatste dagen veelvuldige beraadslagingen op het departement van buitenlandsche zaken plaats gehad, die door vreemde diplomatieke agenten zijn bijgewoond. Er schijnt over de Belgisch-Hollandsche zaak gehandeld te zijn, of liever over de hervatting der Londensche conferentien, waarom de Koning der Nederlanden verzocht heeft, daar de Hollandsche regering het er voor schijnt te houden, dat langs dezen weg alleen de eindelijke regeling van alle nog in geschil zijnde punten mogelijk is. Zoo veel men verneemt, is de Fransche afgevaardigde belast geweest, het voorstel van Holland te ondersteunen; alle andere hoven, die aan de conferentien deel namen, schijnen ook te kennen gegeven te hebben, dat aan den wensch van het Haagsche kabinet behoort voldaan te worden; slechts lord PALMERSTON was er tegen. Hij meent, dat men er weinig door winnen zoude, doordien men zich overtuigd had, dat zoodra de conferentie in eene zekere mate in hare bemoeijingen was geslaagd en de hoop bestond, de partijen bevredigd te zien, dadelijk van de Hollandsche zijde weder zwarigheden geopperd waren, die alle berekeningen, alle middelen van uitkomst verijdeld hadden. Hij wenscht derhalve, dat tijd en omstandigheden alleen hier werken mogen, en dat aan ieder vrije hand gelaten worde, ten einde de *noodzakelijkheid* eener schikking tusschen de twistende partijen eene vereffening te weeg brenge, welke vriendschappelijke raadgevingen niet hebben kunnen uitwerken. — Dat is misschien zeer verstandig door lord PALMERSTON geoordeeld; doch het zou te wenschen zijn geweest, dat hij zich van begin af aan zoo uitgelaten, en zich van alle deelneming aan de Belgisch-Hollandsche geschillen onthouden had, in plaats van zeer hartstogtelijk en partijdig tegen Holland te handelen; dan zou hij geene verantwoordelijkheid op zich geladen hebben, en het ook niemand ingevallen zijn, om naar vreemden raad en bijstand om te zien. Doch daar men Holland niet alleen in het diplomatieke, maar ook in het militaire belet heeft, zijne regten tegen Belgie te doen gelden, is het wat zonderling, dat thans juist dat kabinet weigert de middelen tot minnelijke schikking te baat te nemen, hetwelk die aanvankelijk op den voorgrond stelde en zoo te zeggen opdrong. Het is nu te verwachten, dat de overige leden der Londensche conferentie voortgaan zullen: of dat zij met de weigering van ons kabinet genoegen nemen, of er op aandringen zullen, dat men aan Holland gehoor verleene, of dat zij onder elkander afspraken maken en maatregelen nemen zullen, welke de medewerking van Engeland bij deze zaak overtollig zouden maken, hetwelk voor Engeland weinig streelend zoude zijn, en ook misschien met zijne belangen weinig strooken zoude."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 17 December.

De ramp het Fransche leger voor Constantine overgekomen, de mislukte poging van ESPARTERO om Bilbao te ontzetten, het in la Mancha binnenrukken van GOMEZ, die, telkens door de Fransche telegrafische depeches verslagen en vernield, telkens, even als de vogel fenix, met een vernieuwd leven en verjongde krachten weder te voorschijn treedt, zie daar de onderwerpen die heden de kolommen onzer dagbladen vullen.

Deze berigten zelve zijn reeds uit de Fransche bladen bekend, maar zonderling in de daad is het te zien, hoe de overdreven liberaliteits-geest van den *Courier* en van deszelfs correspondenten, hen zoo ver drijft, van de onheilen, die Frankrijk thans in Afrika treffen, nog aan de restauratie, aan KAREL X, aan deszelfs minister POLIGNAC en deszelfs zeeghaftigen veldheer BOURMONT te willen wijten.

Bij de wederopening van de reeds zoo veel geruchts gemaakt hebbende Iersche maatschappij, heeft de heer D. O'CONNELL eene rede gehouden, waarin hij zich onder anderen aldus uitliet: „Ik staak den vredelievenden klank mijner eigene stem, welke over geheel Ierland gaan zal... Men lette er wel op wat de gevolgen van eene terugwerking in den geest der Tories in Engeland zouden zijn? Kan iemand zonder huivering er aan denken? Kan iemand zonder het innigste gevoel getuige zijn, dat de dienaren van roof en moord weder aan het bewind zouden komen, en het land, zijns ondanks, in weerwil van deszelfs leiders, tot een *bloedigen opstand* zouden drijven? Maar rekent men ook op de minderheid van de Ieren in het veld? Zijn de Ieren geene goede soldaten? Zij zouden dapperder dan de Schotten en Engelschen zijn, waren er dapperder soldaten; maar zij zijn alle even dapper; men leze de beschrijving der gebeurtenissen in Spanje. Men lette op de zorg, die Schot en Engelschman steeds moeten dragen om vermoeijenissen door te staan, terwijl de Iersche soldaat de ongestadigheden des weders en van het luchtgestel, gebrek en anderen tegenspoed krachtvol verduurt. Heilige hemel! behoort gij tot zulke landgenooten, tot zulke verharde soldaten, als die in Spanje pest, hongersnood en het ruwste weder doorstaan, en nog even gereed ten strijde zijn, als toen zij hunne haardsteden verlieten; terwijl Engelschman en Schot rondom hen ellendig omkomen. En men zou ons diets kunnen maken, dat wij minder regten zullen moeten genieten dan Engeland en Schotland? *(ontzettend gejuich.)* Ik dreig niet, — ik jaag geene vrees aan, — maar ik breng feiten bij. De broeders, verwanten en vrienden van die krijgslieden zijn even dapper, even alles verdurende als zij; en ik verzeker Lord WODEHOUSE (een' aanzienlijken Tory), van deze plaats, dat hij O'CONNELL ligtelijk kan onder den voet werpen, maar wat baat dit? Nimmer zal hij het Pausdom of het Iersche volk ten onder krijgen *(toejuichingen)*. Ik ga verder; ik beweer, dat de onbeschofte Tory partij en Lord LYNDHURST de veiligheid van dien troon, waarvoor wij willen sterven *(hoor)*, in gevaar zullen brengen; dat zij het stamhuis, hetwelk wij aangenomen en trouw bewezen hebben, en bereid zijn op het hoogste standpunt der aarde te behouden, in de waagschaal zullen stellen. Zij kunnen Koning en Koninklijk geslacht op het spel zetten; wij zullen deze beschermen, en zij zullen nimmer in staat zijn ons ten onder te brengen, vóór dat troon en altaar te gader onder den voet zijn gehaald *(toejuichingen)*. Daartoe roep ik den bijstand in van al de bewoners des eilands, van de plaats alwaar ik sta, tot aan deszelfs meest verwijderd punt. Ik roep elk kerspel, elke barony, elke stad, elk gehucht van Ierland, de algemeene denkwijs aldaar in. Wij zijn tot iets groots geroepen, tot het behoud van 's Konings heerschappij."

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.